

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בס"ד • ה' סיון ה'תשפ"ו שבועות - פרשת נשא • גליון 1558 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת החג: ירושלים 18:54 ת"א 19:12 חיפה 19:06 ב"ש 19:09
צאת השבת: ירושלים 20:15 ת"א 20:18 חיפה 20:19 ב"ש 20:09

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו

התורה ניתנה לכלל ישראל ולא לפרט זה או אחר, וכן לא למפלגה או לזרם מסוים בישראל. רק כאשר ישראל היו מאוחדים כאיש אחד בלב אחד, ניתנה לנו התורה במעמד הר סיני. הידיעה שהתורה ניתנה לכל עם ישראל, מונחלת לכל ילד כאשר הוא לומד לדבר, כאשר אביו מלמדו "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב" (רמב"ם הלכות תלמוד תורה פ"א, ו). תורתנו הקדושה היא מורשה לקהל ישראל. גם בכל יום ויום, לפני לימוד התורה אנו מברכים "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", בלשון רבים. כל הגישה ללימוד התורה צריכה להיות מתוך הידיעה וההכרה שהקב"ה בחר בנו מכל העמים, שעם ישראל הוא עם סגולה, ממלכת כהנים וגוי קדוש (עיין שמות יט ה-ו). לימוד התורה הקדושה ללא ברכת התורה "אשר בחר בנו מכל העמים", הביאה עלינו את הגלות כדברי חז"ל: על מה אבדה הארץ? על שלא בירכו בתורה תחילה (עי' בבא מציעא פה, שיחות הרצ"י דצ"ל תלמוד תורה ב).

נכון לעכשיו, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירושתנו, שסוף סוף אנו זוכים אחרי אלפיים שנות גלות לשוב לארצנו. לא רק לארצנו אנו שבים אלא גם אל עצמנו ואל תורתנו-מורשתנו. כאן בארץ ישראל הולכת ומתגלה נשמתו המיוחדת של עם ישראל כעם סגולה - ממלכת כהנים וגוי קדוש - לעין כל. אמנם אנו עדיין בתחילת תהליך התחיה ועדיין יש טשטוש גדול וחוסר ידיעה, וחוסר הבנה מה אנו ומה חיינו, מהי זהותנו וייעודו של עמנו שנבחר על ידי בורא עולם להאיר לעולם, אבל כבר רואים את האור בקצה מנהרת הזמן. רואים את רבבות עמך בית ישראל השבים לתורתנו הקדושה, וממלאים את בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ומברכים את ברכת התורה "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", ובתפילת החג השבועות אומרים בשמחה עצומה "אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו... ותתן לנו ד' אלקינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו".

דב ביגון כ"ט

בברכת חג מתן תורה שמח
ובציפייה לגאולה השלמה

משפחת חיל ואשתו

הרב אמיר דומני 2

סוד הכיוונים של דגלי שבטי ישראל והלויים

הרב אשר בוחבט 2

הסכמה לדעת המקום

הרב יורם אליהו 3

כטיפיחת כנפי יונה

הרב יואב מלכא מיומנו של בעל תשובה 4

לב לבן

הרב ליאור לביא 5

למה לא ניתנה התורה בארץ ישראל?

הרב שלמה אבינר 8

התאומים שהופרדו בלידתם

הרב חגי לונדני 8

מסיכון לסיכוי לקראת נישואים שניים אסתר אברהמי זוגיות
מן השבר אל הצמיחה לאור מגילת רות אורית דהן חינוך

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים
בהוספת יהדות באהבה!

משפחת חיל ואשתו

"וְלִנְעָמִי מוֹדֵעַ לְאִשָּׁה, אִישׁ גְּבוּר חֵיל מְמוֹשֶׁפֶּת
אֲלִימָלֵךְ - וְשָׁמוֹ בְּעֵז."

הפתיחה החגיגית הזו של המגילה לפגישתם הראשונה של רות ובוועז, אינה מותירה הרבה מקום לספק באשר ל"מיליטריסטיות" המהווה מרכיב משמעותי בדמותו של בוועז - **גיבור**. נכון אמנם ש"חיל" משמעותו רחבה יותר מאשר "צבא", כפי שנאמר בסוף מגילת רות עצמה, למשל, בברכת הזקנים לבוועז: "יְתֵן ה' אֶת הָאֵשֶׁת הַבָּאָה אֵל יִתְדְךָ כְּרַחֵל וּיְכַלְאָה, אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתֵי־הֵם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעָשָׂה חֵיל בְּאַפְרָתָה וּיְקָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם." - "עשה חיל" - כמו: "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" (ראב"ע), "וקרא שם" - כלומר: יגדל שמך (רש"י). במילים פשוטות: שיהיה לך בהצלחה עם זה. ומכאן הגיע הביטוי השגור גם בימינו: "עשה חיל בעבודתו" - זכה להצלחה גדולה.

אמנם ידוע שבעז' היה צדיק וגדול בתורה (זְבִּיחַ)
גִּבּוֹר תִּקְיָה בְּאוֹרֵי תֵא - תרגום יונתן, **וגיבור המושל**
ביצורו ("תוקפו של יוסף, ענוותנותו של בועז" -
 סנהדרין י"ט). אבל כמות שלא "נהפוך את זה" -
 "איש גיבור חיל" פירושו בראש ובראשונה **לחם**.
מצביא. מנהיג. "גיבור" כפשוטו. זהו בדיוק התואר
 שהנביא קרא לשופטים נוספים, כאמור בגדעון:
"וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ ה' וַיֹּאמֶר אֵלָיו: ה' עִמָּךְ גִּבּוֹר
הַחֵיל", וכמוכן: **"וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִבּוֹר חֵיל".**

כזכור, שני שופטים אלו נקראו "קלי עולם" (ראש השנה כ"ה) ביחס לגדולי האומה, וגבורתם לא הייתה בעולם המידות או התורה דווקא. **הם היו פשוט גיבורים: אמיצי לב, לוקחי אחריות, מאמינים בצדקת הדרך, מעזים ומנצחים.**

וומה מסתבר? שלגיבורי החיל שלנו יש משפחה ענפה. הוא: איש חיל ("ובניהו בן יהודה בן איש חיל"). הם: "אנשי חיל (יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע)". יש לו ברוך השם גם בנים, בני חיל: "בְּעֵתָהּ תִּחְזָקְנָה יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְבָנֵי חֵיל" (שמואל ב, ב). לאיש החיל יש גם אבא מכובד: "אסתר המלכה בת אבי-חיל". אבל אם נשאל את בועז עצמו, גיבור המגילה, "גיבור החיל המקורי" - הוא יספר לנו שכל "משפחת חיל" המכובדת עומדת על עמוד אחד יסודי - על הגיבורה האמיתית - "אשת חיל": "בְּעֵתָהּ בָּתִּי אֶל תִּירָא, כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָּהּ, כִּי יוֹדַע כָּל שֹׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חֵיל אַתְּ". באותה שעה הייתה רות אלמנה, לא "אשת -", אבל בועז אמר "מקצת שבחה בפניה": כולם יודעים שאת משהו מיוחד, **אשת חיל, גיבורה אמיתית**. מהי גבורתה של אשת החיל?

ימים יבואו, ונכד-נכדם, שלמה המלך, יכתוב את שירה הנשגב של "אשת החיל", אשר מי ימצא כמותה? לפי המסורת זכתה רות לראות את דוד ושלמה צאצאיה יושבים על כיסא ה' למלוכתם:

עם המלך במלאכתו ישוב שם, זו רות המואביה שראתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה. שנאמר (מלכים א, ב): "וישם כסא לאם המלך", וא"ר אלעזר: לאמה של מלכות" (סנהדרין צא). אף אנו נאמר: לא רק רות "זכתה לראות", **לא פחות מכך זכה גם שלמה המלך - לראות את "אם המלוכה", לראות דוגמא חיה למי שזכתה להסכמה כללית מכל שבט יהודה, להיותה "אשת חיל" אמיתית. הנמצא כזאת, אישה אשר כה דבקה בצורך ישראל, עד ששמה כל מעייניה רק בהקמת מלכותא דמשיחא? עד שתזכה שהמלכות כולה תיקרא על שמה?**

מי ימצא אישה כזו? אפשר להמציא אישה כזו? שלמה המלך עצמו טוען שכן: **"אשת חיל - עטרת בעלה"** (משלי יב). זה לא רק פרס, זכייה בפיס. זוהי גם התוויית דרך: אי אפשר להתחיל להיות אשת חיל מבחוץ, אלא מבפנים. נכון שהאישה הגיבורה פועלת בהצלחה בזירת "חוץ", רבות, אבל הזירה העיקרית היא ההשקעה וההתמסרות לבניין הבית, לזוגיות, לקשר עם בעלה. משם מקבלים כוחות לכל השאר.

כל "משפחת חיל המורחבת", הלוחמת והחולמת על מלכות ישראל השלמה, בנויה על השכינה השרויה ביניהם: בין "איש גיבור חיל" לרעייתו "אשת חיל". הגרעין המופלא הזה עומד ביסוד כל החיל והחוסן הלאומי. ומקים מלכות ישראל ומלכות שמים גם יחד.

הרב אשר בוחבוט

בעל המלוכה שיאיר לעולם עד קץ משיח; אלי
מצטרפים **יששכר** - המייצג את התורה שהיא
אור, על פי הפסוק "תורה אור", ו**ובלוי** - עושר
ושפע, המחובר לתורה שמפרנס את יששכר
ומאפשר לו להאיר. ומכאן המעגל הפנימי של
המשר המאמר בעמוד הבא >

לימוד ליל שבועות

במכון אורה

ערב שבועות, ה' סיון

מכון אורה - כנפי נשרים 3 קומה 3

22:45 הרב מאיר טויבר

24:00 הרב אריה מרזר

1:00 הרב ערן ישועה

2:00 הרב אופיר פריד

3:00 הרב יורם אליהו

אוצאות לשמחה

הגליון מוקדש לעילוי נשמת
ציפורה ליפשא
בת שלמה זלמן

סוד הכיוונים של דגלי שבטי ישראל והלויים

סדר דגלי השבטים וכיווני התורה שמתחיל מתנועת המשכן, מצפין בתוכו את סדר צינורות שפע העולם.

דגל מחנה יהודה ממוקם **במזר**, יחד עם יששכר
וזבולון. במעגל הפנימי יותר נמצאים משה, אהרן
ובניו. לאחר מכן דגל ראובן **בדרום** - תימנה,
בצוותא עם שמעון וגד, ובסובב הפנימי מבני
לוי בני קהת. בהמשך, דגל **מערב** - ימיה, שבו
מצויים אפרים, מנשה ובנימין ובתוך משפחת
גרושן. לבסוף, דגל **צפונה** - מחנה דן עם
אשר ונפתלי, ועליהם מלוי משפחת מררי.
כאשר מסדרים את שבטי ישראל, **ניתן**
להבחין כי הקצוות החיצוניים מונחים לפי

סדר מעגלי בדומה למחוג השעון. הסדר הפנימי של המשכן, המזוהה עם הלויים, שונה ואף הפוך: תחילה **מערבה** - משפחת **גרשון**, שתפקידה נשיאת מעטפת האוהל וקלעי החצר; לאחר מכן **דרומה** - בני **קהת**, שאחראים על הארון, השולחן, המנורה וכלי הקודש; בהמשך **צפונה** - משפחת **מררי**, המטפלת בקרשי המשכן, בריחים, עמודים, ואדנים, יתדות ומיתרים; ולבסוף **קדמה** - מזרח. **משה**, **אהרן ובניו**, השומרים על משמרת הקודש ואחראים לכיסוי הכלים.

התורה מונה את **תפקיד עבודת הלויים** ו**סדר התנועה** לאורך פרשיות במדבר ונשא. **סדר**

העבודה חוזר על עצמו לפי כיוון השעון: תחילה אהרון ובניו במזרת, המכסים את כלי הקודש; אחריהם קהתי בדרום, שלא מתחילים בעבודתם אלא לאחר כיסוי הכלים של אהרון ובניו בזהירות שלא להכרית שבט הקהתי שיושב בדרום שלא יבלעו לראות לפני הכיסוי, כבלע את הקודש ומתו; בהמשך גרשון במערב, הנושא את מעטפת המסך וכל מכסה המשכן; ולבסוף מררי בצפון,

המרים את קרשי המשכן ועמודי החצר.
בזמן חנוכת המשכן וסדר הקרבנות
בסוף הפרשה מתבצע סדר קורבנות
הנשיאים בהתאם לתנועת הדגלים ולא
לסדר תולדותם המלמד את סדר השראת
שכינה בעולם: ראשית נחשון ממטה יהודה, נתנאל
בן צווער מיששכר ואליאב בן חלן מזבולון - כולם
מהמזרח; לאחר מכן אליצור בן שדיאור מראוב,
שלומיאל בן צורישי ממשמעון ואליסף בן דעואל
מגד - מהדרום; בהמשך אלישמע בן עמיהוד
מאפרים, גמליאל בן פדהצור ממונשה ואבידן בן
גדעוני מבינימין - **מהמערב;** ולבסוף אחיעזר בן
עמישידי מן, פגעיאל בן עכרן מאשר, ואחירע
בן עינו מנפתלי - **מהצפון.**

מזרח - הוא מקור האור ולכן הוא שייך ליהודה.

הרב יורם אליהו
ר"מ במכון מאיר

מעמד הר סיני

במאמר מיוחד בספר לנתיבות ישראל א' - ישראל שעמדו על הר סיני, מלמד רבנו: מעמד הר סיני יש לו קדושה כפולה, העמידה עצמה על ההר הזה, פעלה את פעולתה במדרגה מיוחדת "ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתם". העמידה הזו באותו מקום המזוהה מלמעלה בדבר ה' לשם מתן תורה, הפסיקה את הטמטום האנושי והגבלת זוהמתו, וקבעה את הבסיס הנפשי לפתחון החדירה של הדבקות הנשגבה בה' אלוהינו המחיה את כולנו היום.

מכאן מתגלה האומה באופיה העצמי ש"איננה אומה כי אם בתורתה", מכאן האחדות השלמה של דבר ה' אלינו ומכאן החיוב הישראלי המיוחד, "והייתם קדושים כי קדוש אני ה'", "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי". והמעלה העצמית הזו, כותב הרב, משתכללת במלוא מובנה בעלייתנו, "אל המקום אשר אמר ה' אותו אתן לכם". כלומר שלמות קבלת התורה היא רק מתוך עלייתנו אל הארץ המובטחת לאבותינו.

מסכם הרב: "מתוך עמידת רגלינו על הר סיני... הננו עולים ומגיעים עתה אל עמידת רגלינו בשעריך ירושלים... הננו חוזרים ורואים את הקולות בכח ובהדר של סיבוב הנהגתו העליונה בכל מעשינו ופעלינו, חוזרים ושומעים את פקודת הצדיק בכל הדורות, בונה ירושלים ומכנס גידדי ישראל, המאיר את אורו החדש על ציון... בהופעת קדוש שמו על גאולת עמו לעיני כל אפסי ארץ וגויי תבל - ומביא לנו את משיח צדקנו". במהרה בימינו. חג שמח.

התורה הגואלת

שיחות

הרב צבי יהודה לשבועות

הסכמה לדעת המקום

לגבי שבועות, אומרת הגמרא במסכת שבת (פז, ב), "שלושה דברים עשה משה מדעתו, והסכים הקב"ה עמו: הוסיף יום אחד מדעתו..." (לגבי שלושת ימי ההגבלה). לומד מזה רבנו: שמה רבנו הוא בעל דעת אנושית מיוחדת שמסכימה לדעת המקום. "אתה חונן לאדם דעת". דעת זו היא צלם אלוהים שבאדם. משה רבנו הוא יצור אנושי זה, שאף-על-פי שדעתו היא אנושית, עם כל זה היא מכוונת ממש לדעת המקום. "הסכים הקב"ה עמו", אין הכוונה, מבאר רבנו, להסכמה אנושית רגילה, אלא לאיגלוי מילתא למפרע, התברר הדבר למפרע, משה רבנו הוסיף יום אחד, ומתוך כך התברר שכך הייתה דעתו של הקב"ה מלכתחילה, דעתו של משה רבנו שייכת ומסודרת מלכתחילה עם דעת הקדוש-ברוך-הוא. (לא שהוא עשה ואז ה' הסכים, אלא שלכתחילה זו הייתה דעת ה', ומשה כיוון לדעת הקב"ה).

מתוך דברים אלו מלמד הרב צבי-יהודה, שזו לא רק תכונתו של משה אלא זה עניינו היום. "אני אמרתי אלוהים אתם ובני עליון כולם". דעת כולנו מסכימה לדעת המקום. מיסוד יצירתנו דעתנו מאוחדת עם דעת המקום, כנאמר "ואתם הדברים בה' אלוהיכם חיים כולם היום". הרב לומד זאת מתוך דברי הגמרא במסכת שבת (קא, ב), רבא אמר איזה דין ורב ספרא אמר לו "משה שפיר קאמרת" והרי קוראים לו רבא, ולא משה? אומר

רבנו, הגמרא מתבטאת כמה פעמים, שמה רבנו הוא כינוי לתלמיד חכם, "משה! שפיר קאמרת". כל תלמיד חכם הוא חלק של משה רבנו. מאמר זה, אומר הרב, מלמד אותנו לתפוס את הדברים בשלמותם, בגדלותם. נכון שאנו רואים מדרגות נשמתיות אישיות שונות, אבל באמת זו הסתכלות שטחית. האמת היא שאנחנו חלק של כלל-ישראל, חלק של הנשמה הגדולה המקיפה את כולנו, כך שהכינוי 'משה' שניתן לתלמיד חכם אינו ביטוי בעלמא, אלא עניין עובדתי מציאותי - בכל חלקי גדולתו של תלמיד חכם מופיעה דרגת משה רבנו. הלב, המוח, האישיות של תלמיד חכם, הם הופעה וגילוי של תורה, של סיני, של נשמת משה.

מתן תורה

מוסיף הרב ללמדנו: אנו קוראים לחג השבועות זמן מתן תורה. התורה היא מתנה, לכן אנו מברכים "נותן התורה". הט"ז מסביר שסיום הברכה הוא בלשון הווה, מכיוון שבכל יום ויום אנו מקבלים את התורה. בכל יום ויום אנו מקבלים מחדש את התורה, שהיא "חיי עולם נטע בתוכנו". התורה היא החיוניות האלוהית הטבועה והקבועה בנו מעצם יצירתנו.

מובן מאליו שאם יש נותן התורה, יש גם מקבל התורה. מתן תורה וקבלת התורה הם שני צדדים של אותו עניין. "ואני זאת בריתי אותם אמר ה'", בדברים אלו הקב"ה כרת ברית עם ישראל. "ברית - זו תורה. עם ישראל נקראים גם "מקיימי ברית", עניינה של הברית להתגלות, לצאת מהכוח אל הפועל. ולכן כנגד נותן התורה, אנו צריכים להיות מקבלי התורה בפועל.

גלגל קטן תנועת שבת לוי הפנימי, מניע גלגל גדול שבטי ישראל איש על דגלו לבית אבותיו.

1. צורר המור במדבר פרשת במדבר
2. ספרי דברים פרשת ואתחנן פסוקא לא
3. רש"י בראשית פרק ל פסוק יא (פרשת ויצא)
4. בראשית פרק כט פסוק לג (פרשת ויצא)
5. שופטים פרק א פסוק ג
6. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף כה עמוד א
7. דברים פרק לג פסוק יז (פרשת וזאת הברכה)
8. ירמיהו פרק א פסוק יד
9. איוב פרק לו פסוק כב
10. דברים פרק לג פסוק כג (פרשת וזאת הברכה)

לטלפנייה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות
טלפנים/יות
למען התרומות

שכר בסיס + בונוסים, משמרות אחה"צ/ערב

מעוניינים?
שלחו טקסט 052-5121946

ראם קרניו פהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה⁷ גבורה שנדרשת לבניין המקדש, שנמצא בשבטו של בנימין, כמוזא בהמשך הפסוק: "לְבָנִימִן אָמַר יְדִיד ה' יִשְׁכֹּן לְבִטָּח עָלָיו חֹפֶץ עָלָיו כֹּל הַיּוֹם וּבֵין כַּתְּפָיו שָׁכֹן, וְלֹכֵן כְּאִשֶּׁר מוֹנִים אֶת הַלְוִיִּים מִתְחִילִים תַּחֲלִילָה בַּמַּעֲרָב שֶׁעֲבוֹדַת הַלְוִיִּים הִיא בַּמִּקְדָּשׁ הַמִּקְדָּשׁ. בהמשך צד צפון, שעליו חונה שבטו של דן שממנו יצא ירבעם שבנה עגלים וגרם לחושך בעולם וגרם ל"מִצְפֹּן תִּפְתָּח הָרָעָה"⁸, מולו עומד אשר, שמאיר את החושך, עליו נאמר טובל בשמן רגלו שמשמנו מעלים את השמן לבית המקדש לתיקון רוח ירבעם שהפריד את המרכז מירושלים, ולכן עליו שוכן שבט מוריי שעבודתו בקרשים, בבריחים, באדנים ובריה התיכון שתפקידם לחבר הכל לתיקון מעשי עגלי ירבעם. ואם הצד הצפוני מחובר אל הקודש, הכל יכול להתהפך למקור השפע "מִצְפֹּן זָהָב יֵאָתֶה"⁹ ולכן מסיים שבט נפתלי המסמל ברכה, שעליו נאמר: "וְלִנְפְתָלִי אָמַר נִפְתָּלִי שִׁבְעֵי רִצּוֹן וּמִלָּא בִרְכַּת ה' יָם יְדֵרוֹם יִרְשֶׁה"¹⁰, שהוא מייצג את ראיית סיכום הכיוונים שמביא ברכה כסדר המעגל הפנימי של הלויים שמתחיל ממערב - ים, ולאחר מכן לדרום, ומקום נפתלי בצפון שמהמעגל הפנימי באה ברכת ה' לכל ישראל, כגלגלי שיניים

המשך המאמר מעמוד קודם של הרב בוחבוט < משה ואהרן ובניו המאירים תורה וקדושה לעולם. לכן מחנה זה נוסע ראשונה, כי הנהגה, מלכות ותורה, הם הכוח המוביל שנאמר 'ויעבור מלכם לפניכם וה' בראשם'. לאחר מכן צד דרום - בראשו ראובן שמייצג את התשובה בעולם? שיחי ראובן ואל ימות, ואליו מצטרף גד, שמסמל את תהליך התשובה שראשיתה נראה מצער ובאחריתה תשגה מאד, בא-גד בא מזל טוב.³ ושכטו של שמעון שמראה את זכות התשובה לקרבת ה' "וְתֹאמַר כִּי־שָׁמַע ה'... וְתִקְרָא שְׁמוֹ שְׁמִעוֹן"⁴ וצד זה בא שני למלכות. שבעלי התשובה שמקדמים בכוחם וברוחם את גאולת מלכות ישראל. כפי שמוצאים בספר שופטים שבאים לעזר לשבטו של יהודה "וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשִׁמְעוֹן אֲחִיו עֲלֶה אִתִּי בְּגִזְלִי וְלָחֶמָה פִּנְנֵנִי וְהִלַּכְתִּי גַם אֲנִי אֲתָךְ בְּגִזְלֶךָ וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ שְׁמִעוֹן"⁵. לפיכך מחנה זה נוסע שני, ומקום של בעלי תשובה עומדים בו, צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד, ועל כן לפנים מהם חונים בני קהה הנושאים את הכלים הפנימיים הארון והשולחן כדי להראות עד כמה מגיע כוחה של תשובה. לאחר מכן צד מערב - שמגלה את צד הגבורה המוביל לבניין המקדש ששכינה במערב⁶, על ידי אפרים ומנשה, שעליהם נאמר "כְּבֹד שְׁאוֹר הָקֵדָר לוֹ וְקֶרְנֵי

ותעתועיה. הפעם אפנה לימין ואעלה לירושלים של זהב. הנה הירדן נשפך אל ים המלח המקום הנמוך בעולם ואנו מעפילים אל שיא פסגתו של עולם. כך מבטיח א. ידידי. א. הבט! קראתי בפליאה. בשדה הפתוח לימיננו, בז דולק אחר יונה. המרדף מתנהל במישור אווירי. הוא נחוש להשיגה, עוד מעט ואיננה, טפריו כבר שלופים. אך היונה חפצת חיים היא. חותרת בתנועות כנף מהירות ולפתע נוסקת אל על. המרדף עובר למישור האנכי, כלפי קו הרקיע. הבז מפגר אחריה. נדמה שהיונה עולה מעלה מעלה ומתבצרת בראש סולם שמימי, בסתר כנפיו של אלוקים.

ראית את זה א. מדהים אה? האוטובוס פנה ימינה בכביש המתפתל ועולה לירושלים. מרגיש שגם אני בדומה ליונה חומק מציפורני הריקנות שרדפה אותי על פני מישורי החיים התחתונים וכמוה נוסק אל על, טופח בכנפי רוחי ומבקש להתבצר בפסגת החיים, הרחק מיכולת מגעו והשגתו של הבז. של "בזבוז" הזמן ו"ביזיון" הנפש.

ymalka02@gmail.com

סוף שנת התש"מ שבוע חלף מאז שבתי לארץ ישראל. קרקע חלום הירידה לחו"ל נשמטה מתחת רגלי. מי נאבק בי כך? איזה כוח איתן מעורב במעשי ומפקיע מידי את השליטה על תהלוכות חיי? מפחיד. מבין. רזי.

תוך שלושה ימים נתכסו פני בחולי חולין של שגרת הקיבוץ המשמימה. שבתי לבור החליבה. לא ניכרה פליאה על פניהן של פרות החן לנוכח הופעת הלא צפויה אחרי היעדרות של עשרה חודשים כמעט.

איך תצמח גאולתי על קרקע הזיבורית של הווי הקיבוץ הלעוס לעייפה. השעמום אוכל בכל פה. מנסה לשחזר תרבויות פנאי מן העבר הלא רחוק ונסלד. ריק ותוהו, "נפשי יבשה אין כל".

יורד לשפת הירדן יושב תחת "עץ האקליפטוס הגשר הסיירה" ומטיל חכתי אל מרכז אפיקו אך רוח מזרחית של אחר הצהריים חורשת תלמים זעירים על פני המים ומוליכה בי עצבות מוזרה. מקפל את ערכת הדייג ושב לחדרי.

אם לא אאחז בהגה חיי אסחף באין מפריע מבלי לדעת אן, אולי אף ל"ים שאין לו סוף" שאין חופיו נראים מלא העין. מוכרח להתעשת.

עולה על אוטובוס לחיפה. יחף, גיטרה על כתפי לבושי כשל נווד רוח, עושה דרכי אל ראש הכרמל לפגוש את חניכי משבט הצופים שם נחתם פרק חיי האחרון טרם ירדתי לארץ נכר. חולף על פני מבנה הסניף. הנה הצריף בו סרחתי ו"נתפסתי למלכות" שעה שחרגתי ממתכונת ההוראה הרגילה לטובת שיחת נפש עם חניכי היקרים. דומה בעיני שאני רואה עדיין את עפר צעדיהם של חניכי המשרכים דרכם על שביל העפר ועודו מתאבק באוויר.

לפתע חריקת בלמים צורמנית שהפחידה אותי עד מוות. דלת מכונית "קורטנינה" משטרתית נפתחה. שוטר חסון נורה מתוכה, אקדח בחגורתו, אלת עץ בידו וצמד אזיקים כסופים משני צידי מותניו. מסתער לעברי וקובע נחרצות: אתה עצור, לא לזוז!"

הוא קרב אלי ובשתי כפות ידיו טופף לאורך, אזק את שתי רגלי ידיו, הדף אותי אל המושב האחורי וציווה: "תעודת זהות בבקשה".

"אין לי" עניתי ביבושה. "אתה מסתובב בלי תעודת זהות?" שאל בתמימה. "כן! כבר שנים אני מסתובב בלי תעודת זהות". השוטר חיך. הצעתי לנגן לו שיר אחד, שפעת צלילים מתוך "תהודת הזהות" שלי. טרם הלך התנצל על הטרדה בלתי מוצדקת של אזרח הגון, עלה למכוניתו ושב למשימתו לתור אחר פושע מסוכן המסתובב עדיין חופשי ומסכן את שלום הציבור.

ליל שבת בקיבוץ. חדר האוכל הומה אדם. אני מזהה דמות מוכרת, כיפה סרוגה ענקית לראשו וזקן עוטר את לחיי. זה הוא א. אך מה התחפשות הזו לראשו? אולי הוא שרוי באבל? לא, לא יתכן, הרי כבר הספקתי

עליה לרגל צפורה וזנובר

אין עלו להר ולעיר?
עם חנוכה בתרמיל
עם נגינה בחליל
עם שור הדור ושיר
דרך כל ערוץ ושביל
בשביל לשוב לחולל
התרגשות והתעלות
להנציע מקדום
שפע צלול טהור
עמוס רוחות
משירי המעלות
שלוכות בשתיקה
מורממות מאחדות
שיוצרת באורח
פלא שייח בן

בשעולים בָּסָר
חֲשִׁים בְּבִטְחָה
פִּי הַמִּסְלָה
כְּאִישׁ אֶחָד
וּבְלֵב נִרְגָּשׁ
כָּלָה מְקַדָּשׁ!

ziporaro@gmail.com

ומשם אל הבית החותם שבו האיש שהגיע מלב המדבר וביקש שאהובתו תפתח לו את הדלת, כבר יודע: **"אֶהֱבֹתִי בְּעוֹלָם אֵין כְּמוֹהָ / בֵּין חֲדָרֶיהָ אֶלֶף מְסוּבָּב / אֶהֱבֹתִי בְּנִמּוּךְ בְּגִבּוֹהָ / אֲמַת עַל שְׁפָתֶיהָ דְּבֶשׁ וְחֶלֶב".**

ההליכה המסובבת הזאת בין החדרים, כמוה כהליכה נפעמת מהיפי הניבט מכל חדר. מהקסם שבכל פינה. מתחושת הביתיות החמימה והעוטפת שמסובבת את מי שהולך לו מסובב בין החדרים.

והסיום המרגש - שמתכתב גם עם מנהג אכילת מאכלי החלב בחג השבועות (כל בו סי' נ"ב, הובא במ"ב ס"ק יא), שלקוח מן הפסוק בשיר השירים (ה, יא): **"נָפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפָתֶיךָ פֶּלֶא דְּבֶשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלִמְתֶּךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן".** הדבש והחלב הם ביטוי לערכות דברי האמת שעל שפת התורה: **"ערכין על שומעיהן כדבש וחלב המעורבין זה בזה"** (שיר השירים רבה ד, יא, א).

ואולי אפשר גם לראות את הערך המובחן והייחודי שבכל אחד מהם, כפירוש המובא בספר הדודאים (פירוש הדודאים לרבי אלימלך רימלט, פסוק יא: ראיתי בפירוש 'תוכו רצוף אהבה' לשיר השירים לרבנית נ' גאל-דור עמ' 145-146): **"דברי תורה נמשלים לדבש וחלב, כי החלב היא מאכל היונקים והיא חיותם (=הקיום הבסיסי), וגם פשטי התורה (=סיפורי התורה והלכותיה), היא חיי האדם ושווה לכל, והדבש הוא סודות התורה".**

כך התורה בשלל חדריה, סובבת אותנו ומסובבת אותנו, ביופייה ובעומקה, על כל חלקיה; בפשט ובסוד, בנגלה ובנסתר. בנמוך בגבוה.

ואיך היא תמיד באה לנו בדיוק בזמן, ואיך בזכותה הלב שלנו שוב נפתח והופך ללבן.

שם על איש המבקש מאהובתו לפתוח לו את הדלת, **"לאיש שהגיע מלב המדבר"**, ואני הרגשתי שהוא מדבר ממש עלי. וכך, נשביתי בקסמה של המנגינה, המילים והביצוע המרגש בקולו החם והעמוק של שולי.

השיר הקסום הזה, שנכתב עם אבי אוהיון ובהפקתו של מתן דרור, הלך והתפשט והפך לתופעה של ממש. להיט ויראלי שצועד בראש המצעדים ברדיו, שזכה לעשרות רבות של ביצועים ברשת, ושזוגות רבים מאוד זכו להתארס או לצעוד לחופה לצליליו ולמילותיו. בכתבה שנעשתה לאחרונה על השיר, הסביר רנד את מקור הביטוי שנתן לשיר את שמו: **"לב לבן זה ביטוי שאני מכיר דווקא מהעדה המרוקאית, שאומר 'אני הלב שלי לבן עליך'."** אין לי עליך טינה, אין לי עליך כעס. לב פתוח.

את השיר כתב שולי לרעייתו צופית אך דווקא מהמקום האישי והאינטימי הזה הוא פרץ מליבם ללבבות רבים. בעבורי, השנה, הוא גם מהווה פרשנות חדשה לחתונה העליונה שעליה מדברים המקובלים בחג מתן תורה (זוהר ח"ג צח, א, וראה עוד ח"א ח, א):

"חסידים הראשונים לא היו ישנים באותו הלילה והיו עוסקים בתורה... כך אמר רבי שמעון בשעה שהתכנסו החברים אצלו בלילה: הבה ונתקן את תכשיטי הכלה, כדי שתימצא מחר אצל המלך בתכשיטיה כראוי לה..."

לקשט את הכלה - להכין את עצמנו לקראת החופה הגדולה. והנה עוד דרך לקרוא דרך מילות השיר, כביטוי לקשר המיוחד שבין הדוד לרעיה.

אמת על שפתיה דבש וחלב

בריאיון, שולי מסביר שהמדבר שעליו כתב הוא המצב הנפשי שבו היה נתון. דימוי לתחושת בדידות, יובש רוחני, חיפוש וקושי: **"אֶהֱבֹתִי פִתְחִי אֶת הַדֶּלֶת / לְאִישׁ שֶׁהֵגִיעַ מִלֵּב הַמִּדְבָּר / לְבִשִּׁי שְׁמִלְתֶךָ אֶת הַנֶּהְדָּרֶת / לְקִרְאָת אִישׁ חוֹלָם שְׁפוֹסֵעַ וְשָׂר".**

וגם בעבורי, מהווה התורה, לא פעם, בקישוטיה המרהיבים ועומקי סודותיה, בית ומקום מנוחה ורגיעה מכל המדבריות הצחוחים שמהם אני מגיע.

רוח איה

יסודות אמוניים עפ"י עין איה

מון הרב קוק, מורה הורו שלנו והדורות הבאים. בירר עבודתו את כל המשאים הרוחניים, המוסריים, המחשבתיים, האישיים והציבוריים, והסביר אותם בשפה עמוקה ומונבת לכל נפש בספרו 'עין איה'. ספר זה מאסוף מבחר מהנושאים השונים בע"פ איה.

מאת הרב שלמה אבינר

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
בד"ר ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

לב לבן

"לב לבן זה ביטוי שאני מכיר דווקא מהעדה המרוקאית, שאומר 'אני הלב שלי לבן עליך'. אין לי עליך טינה, אין לי עליך כעס. לב פתוח" (שולי רנד). פרשנות מיוחדת לחג השבועות, על השיר החדש שכבש את הלבבות

התופעה הייחודית שבה זרמים תת-קרקעיים מתורת הסוד העברית פורצים ובוקעים אל פני השטח ומרוויים את המון העם, מרתקת בעיניי. ואולי יש בתופעה הזאת כדי להצביע, יותר מכול, על הקשר העמוק והסודי שפועם בעורקיה של האומה ומבטא את ערגתה לדודה-אהובה. קשר אשר לו ביטויים שונים ומגוונים: ממזמורי קבלת השבת של מקובלי צפת שהתקבלו בכל קהילות ישראל ועד לתיקון הושענא רבה וליל חג השבועות שהפכו זה מכבר ממנהג ותיקין ההוגים בסודותיה של התורה, למנהג עממי חוצה עדות וגיליים.

המכנה המשותף לכל המנהגים הללו הוא כאמור האהבה העמוקה המשתקפת ממנו. אהבה המקלקלת את השורה, שאיננה מחשבת חשבונות רציונליים קרים, כגון עד כמה אפקטיבי ללמוד בשעות מאוחרות עד שעות הבוקר המוקדמות.

וממש כמו זוג אוהבים המסתודדים להם בשיחה שקטה עד השעות הקטנות של הלילה, בלי להבחין איך הזמן חולף עובר לו, כך גם אהבתם של ישראל - לתורה ולנותנה - איננה יודעת גבול.

אין באומות העולם דיבורים כגון אלה של רבינו חיים בן עטר, "אור החיים" הקדוש על התורה, שאף זכו ללחן נוגע: **"שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"** (דברים כו, יא).

ביטויי הדבקות האלה בנותן התורה ובתורה, הם תופעה יוצאת דופן בתולדות האנושות. ביטויים ששיאם ביום החתונה הגדול, יום מתן תורה (תענית כו, ב), שבו קשרה כנסת ישראל את חייה בחיי חתנה האהוב - הקדוש-ברוך-הוא. במובן זה, בכל סיפור אהבה זוגי יש הד לסיפור האהבה הגדול שלנו. כל זוג הוא שיקוף בזעיר אנפין, לזוג השמימי.

לקשט את הכלה

לפני כחודשיים, ממש כשהייתי בדרך חזרה ממילואים, שמעתי ברדיו שיר שמיד בשמיעה הראשונה נגע לי עמוק בלב. שולי רנד שר

מסיכון לסיכוי לקראת נישואים שניים

עד עתה כתבת, על הפחדים והסיכונים, לאחר גירושין והכנת יסודות נכונים לקראת פרק ב' שהם הסיכוי להצלחה, לקראת זוגיות שנייה. כי עם עבודה עצמית ומודעות לכל המורכבויות של מה שעברנו ומה שנעבור עוד, אנו יוצרים סיכוי לזוגיות מוצלחת. זוגות שמתכוננים לפרק ב', חווים לראשונה מהי זוגיות אמיתית. **המאמרים הללו, מיועדים גם לזוגיות ראשונה, כדי שיעמיקו בעבודה זוגית, עבודת חיים, ויזכו לפרק א' מחודש ועמוק יותר ויחסכו לעצמם את המורכבות הכואבת של פרק ב'.** כפי שכתבתי בעבר, היו זוגות שאמרו לי בכאב ובתחושת החמצה שאילו היו יודעים את מה שלמדו אצלי אחרי הגירושין, לא היו צריכים להתגרש. בנישואין כמו בכל תחום בחיים, ישנה ההשתדלות ויש מה שבורא עולם מסובב כל הסיבות, יוצר מציאויות כאלה ואחרות. **אני מתייחסת רק לחלק של האחריות האישית והזוגית בהשתדלות. ישנם מצבים שאינם תלויים באדם, והזוגיות השנייה, היא רצון ה' ואין לנו עסק בנסתרות.**

בפרק א', רבים מתחננים מתוך חלומות, התאהבות וציפיות שאינן ריאליות ומגיעים למפח נפש. בפרק ב', אם אדם עושה עבודה עצמית, כדי לא ליפול שוב בזוגיות שלילית, הוא כבר מודע למה מפעיל אותה, איפה הוא "נפצע" נפשית, מה חשוב לו באמת, מה הורס את הקשר. נכנסים לקשר עם פחות פנטזיות, כך

שהבחירה נעשית הרבה יותר מודעת וריאלית. אנשים שעברו משבר זוגי ולמדו ממנו, (גם תוך כדי זוגיות ראשונה), למדו מהו חלקם באינטראקציה ביניהם, יש להם יכולת עמוקה יותר לתקשורת אמיתית.

הם מפסיקים להילחם כדי לנצח, הם מבינים שצדק, רק מרחיק ולא מקרב, הם מפתחים שיח רגשי בוגר יותר, הקשבה, עצירה לפני תגובה אוטומטית, יכולת לראות את השני ואפילו, גם יכולת להתנצל מתוך כבוד.

התנהגויות שלא ייחסנו להן חשיבות והיו מובנות מאליהן בשגרת חיים זוגית בפרק א', בפרק ב' לומדים להעריך וגם לבטא אותן: **שותפות, נוכחות, חברות, מגע, פירגון על כל דבר ועוד...** כשמגיעים אלי לפגישות בזוגיות ראשונה, אני מדגישה את האחריות האישית של כל אחד, על מה שקורה במערכת היחסים. פעמים רבות, הם עדיין עסוקים בצדק ונלחמים זכ"ז ולא מוכנים לקבל אחריות. אח"כ אני פוגשת אותם בפרק ב' והפעם הם לוקחים אחריות מתוך הבנת המחיר ששילמו על מלחמת הצדק.

זוג הגיע אלי, אחרי פחות משנה של פרק ב'. כל אחד מהם כבר נשא איתו ילדים, אכזבות, פגיעות, פחדים... מה שבעיקר כאב להם, לגלות שהם שוב רבים, כמעט על אותם דברים מפרק א'. הוא הרגיש שכל ביקורת שלה מקטינה אותו. היא הרגישה שבשתיקות שלו, הוא מתרחק ממנה.

באחת הפגישות היא אמרה: "התחננתי כדי שאוכל לחיות בבית רגוע ואני מרגישה שאני חוזרת לאותו מקום..." והוא ענה בתסכול: "אני לא יודע איך לא להסתגר מהביקורת שלה..." שניהם כ"כ ייחלו לטוב... אבל הם נשאר עם אותם "פצעים" מהזוגיות הקודמת. במקום מי צודק, זיהינו ביחד את הפחדים, האמונות וההרגלים האוטומטיים. מה שהיה מרגש, זה לראות שדווקא בגלל ששניהם עברו משברים בחיים, הם למדו להעריך דברים שפעם נראו מובנים מאליהם. בסוף היא אמרה: "פעם רציתי זוגיות מושלמת. היום אני בזוגיות אנושית ואמיתית." **יש משהו מאד מחבר בין שניים שעברו ניסיון חיים שלומדים לרפא ולהתרפא, לדבר ולהיפתח לאינטימיות, מתוך בחירה וכבוד. לא מתוך מושלמות, אלא מתוך שלמות ואנושיות של כאן ועכשיו.**

יש כאלה שחושבים כי זוגיות שנייה טובה יותר, כי מצאו את האדם הנכון. ייתכן שזה עניין של סיעתא דשמיא. אך ברוב המקרים, זה מפני שהם מודעים ובשלים יותר לחיות עם בני הזוג. על כן, פרק ב' לא יהיה עוד ניסיון, אלא הזדמנות אמיתית לאהבה נכונה.

לאחר שהתמקדנו בזוגיות השנייה שנבנית נכון, במאמר הבא בעז"ה, אתייחס למשפחתיות החדשה והמורכבת שנבנית.

חינוך עד הלב

אורית דהן
מנהלת נועם בנים
ומאמנת רגשית וזוגית

orittguvot@gmail.com

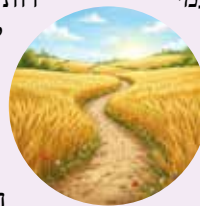
מן השבר אל הצמיחה לאור מגילת רות

יש רגעים בחיים שבהם הורה מביט בילדו ושואל את עצמו: כיצד אוכל לתת לו כוח להתמודד עם קשיים? איך מלמדים ילד לקום מגפילה, לא להישבר מאכזבה, להמשיך להאמין גם כשהמציאות אינה פשוטה?

דווקא מגילת רות, הנקראת בחג השבועות מתוך אורית שמחה וקבלת תורה, פותחת בסיפור כואב מאוד. רעב בארץ, גלות, מוות ואובדן. נעמי מאבדת את בעלה ואת שני בניה, ונשארת כמעט בלי עתיד. אך מתוך החושך הגדול הזה צומחת גאולה, תקווה, ובסופו של דבר גם מלכות בית דוד. המגילה מלמדת אותנו יסוד חינוכי עמוק: **חוסן אמיתי אינו היעדר קושי – אלא היכולת לצמוח מתוכו.**

ילדים אינם זקוקים לחיים מושלמים. הם זקוקים למבוגרים שילמדו אותם כיצד להתמודד עם מציאות שאינה מושלמת.

כהורים יש מאיתנו שעושים הכל כדי לסדר לילד את המציאות. שלא יחוה קושי. דווקא מנעמי אנו למדים כי אינה מסתירה את כאבה. כשהיא שבה לבית לחם היא אומרת: "אל תקראנה לי נעמי, קרא לי מרא". יש כאן כנות רגשית. **התורה אינה מונעת להכחשת רגשות.** גם ילד צריך לדעת שמותר להרגיש עצב, תסכול ואכזבה. פעמים רבות הורים מנסים "לכבות" מיד את רגשות הילד: "לא נורא", "תתגבר", "זה שום דבר". אך ילד זקוק

זאת, ילד ששומע: "אני רואה כמה התאמצת", "יש בך כוח", "אתה ילד עם לב טוב" – בונה בתוכו קול פנימי מחזק. החוסן הנפשי של הילד נבנה בעיקר מהאווירה בבית. בית שבו מותר לטעות, מותר לדבר על קושי, ומאמינים בו שאפשר לתקן – הוא בית שמגדל ילדים חזקים יותר מבחינה רגשית ורוחנית. גם האמונה תופסת מקום מרכזי במגילה. רות אינה יודעת כיצד יסתים סיפורה, אך היא ממשיכה לצעוד באמון. ילדים קולטים היטב את תגובת ההורים למצבי לחץ. כאשר הורה מגיב מתוך בהלה, ייאוש או כעס מתמשך – הילד סופג חוסר ביטחון. אך כאשר ההורה משר אמונה, רוגע ותקווה, גם אם יש קושי אמיתי, הילד לומד שהעולם אינו מתפרק מכל משבר.

אין הכוונה להציג מציאות מושלמת. להפך. החינוך היהודי מלמד שילד צריך לראות כיצד מתמודדים נכון עם מציאות מורכבת.

בסופה של מגילת רות מתברר שכל הדרך הקשה הייתה חלק מתהליך גדול של בניין וגאולה. זהו אולי המסר העמוק ביותר להורים: גם רגעים של קושי בחיי הילד אינם סוף הסיפור. לפעמים דווקא מתוך האכזבות, ההתמודדויות והנפילות – נבנים הכוחות הגדולים ביותר.

תפקידנו כהורים אינו למנוע מילדינו כל כאב, אלא ללמד אותם שבכל מצב הם אוהבים, מסוגלים, ולעולם אינם לבד בדרך.

קודם כול להרגיש שמבינים אותו. כאשר ילד חוזר פגוע מבית הספר, לא תמיד הפתרון הראשון הוא עצה או ביקורת. לפעמים הוא צריך הורה שיאמר: "אני מבין שהיה לך קשה". **ההכרה בכאב אינה מחלישה את הילד – היא מעניקה לו קרקע בטוחה לצמוח ממנה.**

אך מגילת רות אינה נשארת במקום של כאב. רות ונעמי ממשיכות לפעול. רות יוצאת ללקט בשדות. היא אינה שוקעת בייאוש למרות עונייה ומעמדה הזו. זהו שיעור עצום לילדים: גם כאשר קשה – ממשיכים לעשות טוב, ממשיכים לנוע קדימה.

הורים רבים רוצים לגונן על ילדיהם מכל קושי, אך לעיתים דווקא ההתמודדות המותאמת בונה בילד כוחות חיים. ילד שמפסיד במשחק, נכשל במבחן או חווה דחייה חברתית – יכול ללמוד, בעזרת ליווי נכון, שהוא מסוגל להתמודד ולא להישבר. אם יש התמודדות, נהפוך אותה להזדמנות. זהו חדר כושר לפיתוח המסוגלות. בועז מלמד אותנו נדבך נוסף בבניית חוסן: כוחן של מילים טובות. הוא רואה את רות באמת. לא את חולשתה אלא את מעלותיה. הוא מדבר אליה בכבוד, בעדינות ובאמון. ילדים גדלים לפי המבט שמביטים בהם. ילד ששומע שוב ושוב "אתה בעייתי", "את עצלנית" או "למה אתה כזה רגיש" – עלול לאמץ לעצמו זהות שבורה. לעומת

שאלות

1. איזו מגילה נוהגים לקרוא בחג השבועות?
2. כמה ימים יש בין היום הראשון של פסח לבין חג השבועות?
3. כמה מילים יש בפסוקים שנאמרים בברכת הכהנים?
4. מדוע בני קהת לא קיבלו עגלות לנשיאת הכלים?
5. למי בפרשת השבוע אסור להסתפר?
6. את מי משלחים מן המחנה? (ה, ב)

מרימים את הראש יחד

אילו ימים מיוחדים יש לנו! ביום ששי חוגגים את חג השבועות, זמן מתן תורתנו, ומיד משם אנחנו נכנסים אל קדשת שבת קדש עם פרשת "נשא" שהיא הפרשה הארוכה ביותר בתורה!

המלה "נשא" משמעותה היא גם להרים ולרומם. ה' פונה למשה רבנו ואומר לו: "נשא את ראש בני ישראל". גם כאשר קבלנו את התורה בהר סיני (בחג השבועות), הקדוש ברוך הוא בעצם הרים לנו את הראש. הוא הפך אותנו מעם גליל ופשוט, לעם נבחר שיש לו תפקיד חשוב בעולם.

בפרשת נשא מסתתרת גם הברכה הכי מפרסמת ואהובה, שכל אבא ואמא מברכים בה את הילדים בליל שבת - "ברכת כהנים" (ויברך ה' וישמך...). הכהנים נצטוו לברך את עם ישראל "באהבה". אין ברכה שפועלת אם אין בה אהבה בלב.

אנחנו לומדים מכאן דבר מקסים: מי שמקבל את התורה, מיד הופך להיות אדם שאוהב לברך אחרים ולעשות להם טוב. כשאנחנו מדברים בנימוס, מאחלים שבת שלום מכל הלב ועוזרים מסביב - אנחנו ממשיכים את הכח של חג השבועות אל תוך השבת. אנחנו מרימים את הראש שלנו בשמחה, ועוזרים גם לאחרים שלנו להרים את הראש יחד איתנו.

חג שמח ושבת שלום ישי, ערוץ הילדים

מחפשי תמונות רמזות

חידה

מצאו בפרשה את התרגיל: $12 \times 10 = 120$

המלצת השבוע

אל תפספסו את הפרקים החדשים של "בול בפוני" באתר ערוץ מאיר לילדים!

איש אחד נקלע לתוך מכונת קפה.
הוא יצא משם בנס...

איזה דג הכי אוהבים לאכול ביוון?
אה, טונה....

איך קוראים לאמא שיש לה שלושה ילדים?
אם פי שלוש...

הבריאה

מאת יוסי שחר.
להזמנת סדנאות קוחקים: 0549-256994

תרבויות שונות פיתחו שיטות ייחודיות, והגבינה הפכה למזון חשוב בכל העולם. שלי קשה כמו אבן, ומריחה מזוה, אבל טעימה! שלי רכה וטעימה!	לפני אלפי שנים, נוודים גילו בטעות את הגבינה כשאחסנו חלב בקיבות בעלי חיים. היי! מה זה הגושים האלה? זה לא חלב!
היום, יש אלפי סוגי גבינות שונות, אהובות על כולם בכל שעה. מממ... הגילוי הכי טעים בהיסטוריה!	הגבינה התפשטה למקומות רחוקים, ואף שימשה בעבר כאמצעי תשלום. אני אקח את הכד הזה תמורת גלגל גבינה!

באיטליה של ימי הביניים, גלגלי גבינת פרמזן שימשו לעיתים לעיתים כעובון להלוות בנקאיות, בשל ערכם הרב.

הידעת?

